

UNIVERSITATEA "BABEȘ-BOLYAI" CLUJ NAPOCA
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE
EDUCAȚIEI
ȘCOALA DOCTORALĂ "EDUCAȚIE, REFLECȚIE,
DEZVOLTARE"

Factori determinanți pentru justificarea aplicării
curriculumului nucleu în cadrul educației de stat
pentru minorități dintr-un stat democratic

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT
Prof. univ. dr. Mușata Bocoș

Student-doctorand
Bat-Chen Dichter
I.D 025210212

CLUJ-NAPOCA, 2017

CUPRINS

INTRODUCERE.....Error! Bookmark not defined.

Decalajul în cunoaștere.....**Error! Bookmark not defined.**

Relevanța cercetării**Error! Bookmark not defined.**

**CAPITOLUL I: PERSPECTIVE TEORETICE: DESCRIEREA TEORIILOR
CARE FUNDAMENTEAZĂ CERCETAREA INTITULATĂ: FACTORI
DETERMINANȚI PENTRU JUSTIFICAREA APLICĂRII CURRICULUMULUI
NUCLEU ÎN CADRUL EDUCAȚIEI DE STAT PENTRU MINORITĂȚI DINTR-
UN STAT DEMOCRATIC**Error! Bookmark not defined.

I.1 Teoria liberală**Error! Bookmark not defined.**

I.2 Teoria comunitară**Error! Bookmark not defined.**

I.3 Teoria multiculturalismului.....**Error! Bookmark not defined.**

I.4 Teoria radicală a educației contemporane.....**Error! Bookmark not defined.**

I.5 Teoria obiecției în educație (Giroux, 2002)**Error! Bookmark not defined.**

I.6 Teoria parteneriatului a lui Epstein**Error! Bookmark not defined.**

I.7 Teoria schemelor**Error! Bookmark not defined.**

**CAPITOLUL II: CURRICULUMUL NUCLEU DIN ISRAEL ȘI
PROBLEMATICA ACESTUIA**Error! Bookmark not defined.

II.1 Structura sistemului educațional**Error! Bookmark not defined.**

II.2 Curriculumul nucleu – descriere**Error! Bookmark not defined.**

II.3 Curriculumul nucleu – scopuri și obiective**Error! Bookmark not defined.**

II.4 Disfuncții în educație**Error! Bookmark not defined.**

II.5 Modificări ale curriculumului nucleu pe parcursul anilor**Error! Bookmark not defined.**

II.6 Principalele abordări ale statului în a face față dilemei multiculturale**Error! Bookmark not defined**

II.6.1 Justificarea aplicării curriculumului nucleu.....**Error! Bookmark not defined.**

II.6.2 Supervizarea și constrângerea ca și instrumente auxiliare pentru finanțarea școlilor elementare pentru aplicarea curriculumului nucleu **Error! Bookmark not defined.**

II.6.3 Dificultatea integrării pe piața muncii și creșterea gradului de sărăcie **Error! Bookmark not defined**

II.7 Aplicarea curriculumului nucleu în școlile minorităților din Israel **Error! Bookmark not defined.**

II.7.1 Atitudinea statului față de minoritățile din Israel – Fundal **Error! Bookmark not defined.**

II.7.2 Scopul curriculumului nucleu din perspectiva unui stat democratic **Error! Bookmark not defined**

II.8 Autonomia educațională – O nouă paradigmă educațională **Error! Bookmark not defined.**

- II.8.1 Autonomia educațională presupune toleranță**Error! Bookmark not defined.**
- II.8.2 Principii de bază pentru soluționarea opoziției într-un stat democratic- **Error! Bookmark not defined.**
- II.8.3 Caracteristici ale societății arabe din Israel în ultimul deceniu **Error! Bookmark not defined.**
- II.8.4 Caracteristici ale societății ultra-ortodoxe din Israel în ultimul deceniu **Error! Bookmark not defined.**
- II.8.5 Atitudinea minorității ultra-ortodoxe din Israel față de curriculumul nucleu – o perspectivă cross-culturală**Error! Bookmark not defined.**
- II.8.6 Atitudinea minorității arabe din Israel față de curriculumul nucleu – o perspectivă cross-culturală**Error! Bookmark not defined.**
- II.9 Comparația celor două minorități**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.1 Cauze ale opoziției minorităților față de curriculumul nucleu **Error! Bookmark not defined.**
- II.9.2 Identitate și apartenență**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.3 Egalitate și loialitate.....**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.4 Deprivare și discriminare**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.5 Autonomie și unicitate educațională**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.6 Dialog, reprezentare și recunoaștere**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.7 Loialitate**Error! Bookmark not defined.**
- II.9.8 Diferențiere**Error! Bookmark not defined.**

CAPITOLUL III: RELAȚIA PROFESORI-PĂRINȚI ȘI INFLUENȚA ACESTEIA ASUPRA APLICĂRII CURRICULUMULUI NUCLEUError! Bookmark not defined.

- III.1 Relațiile profesor-părinte ca și factor decisiv pentru aplicarea curriculumului nucleu**Error! Bookmark not defined.**
- III.2 Implicarea și influența părinților și a profesorilor**Error! Bookmark not defined.**
- III.3 Beneficiile implicării parentale asupra învățării elevilor **Error! Bookmark not defined.**
- III.4 Modele de relaționare părinți-școală**Error! Bookmark not defined.**
- III.5 Recunoașterea semnificației rolului profesorilor în aplicarea curriculumului nucleu.....**Error! Bookmark not defined.**
- III.6 Formarea profesorilor pentru a face față conținuturilor curriculumului nucleu bazându-se pe valori**Error! Bookmark not defined.**
- III.7 Contribuția programului de formare a profesorilor la activitatea acestora **Error! Bookmark not defined.**
- III.8 Drepturile părinților versus obligațiile statului față de procesul educațional**Error! Bookmark not defined.**
- III.9 Drepturile părinților versus obligațiile statului față de procesul educațional în Israel**Error! Bookmark not defined.**

III.10 Parcurgerea curriculumului nucleu și Core Curriculum Studies and obstacolele pe piața muncii**Error! Bookmark not defined.**

III.11 Cadrul conceptual**Error! Bookmark not defined.**

CAPITOLUL IV: DESCRIEREA CERCETĂRII CU TITLUL: FACTORI DETERMINANȚI PENTRU JUSTIFICAREA APLICĂRII CURRICULUMULUI NUCLEU ÎN CADRUL EDUCAȚIEI DE STAT PENTRU MINORITĂȚI DINTR-UN STAT DEMOCRATICError! Bookmark not defined.****

IV.1 Obiectivele și ipotezele cercetării, întrebările de cercetare **Error! Bookmark not defined.**

IV.1.1 Întrebările de cercetare**Error! Bookmark not defined.**

IV.1.2 Obiectivele cercetării.....**Error! Bookmark not defined.**

V.1.3 Ipotezele cercetării**Error! Bookmark not defined.**

IV.2 Paradigma cercetării: Implementarea unei cercetări prin metode mixte de cercetare**Error! Bookmark not defined.**

IV.2.1 Descrierea cercetării prin metode mixte de cercetare **Error! Bookmark not defined.**

IV.2.2 Cercetarea calitativă**Error! Bookmark not defined.**

IV.2.3 Cercetarea cantitativă**Error! Bookmark not defined.**

IV.3 Designul cercetării**Error! Bookmark not defined.**

IV.4 Eșantionul de participanți și metodele de eșantionare utilizate în prezenta cercetare**Error! Bookmark not defined.**

IV.4.1 Profilul eșantionului de participanți**Error! Bookmark not defined.**

I.4.2 Metoda de eșantionare a eșantionului de participanți: eșantionarea nealeatoare**Error! Bookmark not defined.**

IV.5 Metode de cercetare.....**Error! Bookmark not defined.**

IV.5.1 Studiul documentelor**Error! Bookmark not defined.**

IV.5.2 Interviu.....**Error! Bookmark not defined.**

IV.5.3 Chestionare.....**Error! Bookmark not defined.**

IV.5.4 Observații**Error! Bookmark not defined.**

IV.6 Instrumente de cercetare.....**Error! Bookmark not defined.**

IV.6.1 Implementarea interviurilor semistructurate în cadrul prezentei cercetări **Error! Bookmark not defined.**

IV.6.2 Întrebări pentru ghidarea discuției în cadrul focus-grupului **Error! Bookmark not defined.**

IV.6.3 Chestionarul cu întrebări deschise utilizat în prezentul studiu **Error! Bookmark not defined.**

IV.6.4 Realizarea observației în prezenta cercetare**Error! Bookmark not defined.**

IV.6.5 Chestionarul cu întrebări închise.....**Error! Bookmark not defined.**

IV.7 Metode de analiză a datelor	Error! Bookmark not defined.
IV.7.1 Analiza de conținut și denumirea categoriilor	Error! Bookmark not defined.
IV.7.2 Analiza statistică a datelor cantitative	Error! Bookmark not defined.
IV.8 Experimentul pedagogic	Error! Bookmark not defined.
IV.9 Triangulația, validitatea și fidelitatea cercetării calitative	Error! Bookmark not defined.
IV.9.1 Triangulația ca și strategie	Error! Bookmark not defined.
IV.9.2 Validitatea	Error! Bookmark not defined.
IV.9.3 Fidelitatea în cercetarea calitativă constructivistă	Error! Bookmark not defined.
IV.10 Poziția cercetătorului	Error! Bookmark not defined.
IV.11 Considerații etice.....	Error! Bookmark not defined.
CAPITOLUL V: REZULTATELE CERCETĂRII	Error! Bookmark not defined.
V.1 Rezultate ale cercetării calitative	Error! Bookmark not defined.
V.2 Rezultate ale experimentului pedagogic	Error! Bookmark not defined.
V.3 Rezultate obținute în urma utilizării metodelor de cercetare cantitativă și a analizei statistice a datelor în cadrul cercetării cantitative	Error! Bookmark not defined.
V.3.1 Rezultate ale cercetării cantitative	Error! Bookmark not defined.
CAPITOLUL VI: DISCUȚII ALE REZULTATELOR OBȚINUTE ÎN RAPORT CU IPOTEZELE CERCETĂRII	Error! Bookmark not defined.
VI.1 Discuții ale rezultatelor obținute în raport cu prima întrebare de cercetare: Care sunt scopurile și obiectivele unui sistem educațional multicultural dintr-un stat democratic în aplicarea unui curriculum nucleu uniform în toate școlile inclusiv în școlile minorităților din Israel?.....	Error! Bookmark not defined.
VI.2 Discuții ale rezultatelor obținute în raport cu a doua întrebare de cercetare: Care sunt cauzele conflictului și a dificultăților care influențează eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorității arabe și minorității ultra-ortodoxe din Israel?.....	Error! Bookmark not defined.
VI.3 Discuții ale rezultatelor obținute în raport cu a treia întrebare de cercetare: Care sunt soluțiile pentru creșterea eficienței curriculumului nucleu?	Error! Bookmark not defined.
CAPITOLUL VII: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	Error! Bookmark not defined.
VII.1 Concluzii factuale	Error! Bookmark not defined.
VII.1.1 Concluzii factuale în raport cu prima întrebare de cercetare: Care sunt scopurile și obiectivele unui sistem educațional multicultural dintr-un stat democratic în aplicarea unui curriculum nucleu uniform în toate școlile inclusiv în școlile minorităților din Israel?	Error! Bookmark not defined.

VII.1.2 Concluzii factuale în raport cu a doua întrebare de cercetare: Care sunt cauzele conflictului și a dificultăților care influențează eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorității arabe și minorității ultra-ortodoxe din Israel?.....	Error! Bookmark not defined.
VII.1.3 Concluzii factuale în raport cu a treia întrebare de cercetare: Care sunt soluțiile pentru creșterea eficienței curriculumului nucleu?	Error! Bookmark not defined.
VII.1.4 Principalele concluzii în raport cu integrarea rezultatelor obținute cu ajutorul diferitelor instrumente și metode de cercetare.....	Error! Bookmark not defined.
VII.2 Concluzii conceptuale: soluții pentru reducerea decalajului între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia ...	Error! Bookmark not defined.
VII.3 Implicații practice și recomandări	Error! Bookmark not defined.
VII.3.1 Structura unică a unui program de formare pentru profesorii care aplică curriculumul nucleu în sectorul arab/ultra-ortodox	Error! Bookmark not defined.
VII.4 Limitele cercetării	Error! Bookmark not defined.
VII.5 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii	Error! Bookmark not defined.
VII.5.1 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii teoretice	Error! Bookmark not defined.
VII.5.2 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii practice.....	Error! Bookmark not defined.
VII.6 Direcții viitoare de cercetare	Error! Bookmark not defined.
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE	Error! Bookmark not defined.
Anexa 1 – Metode.....	Error! Bookmark not defined.
Întrebările pentru focus-grupuri.....	Error! Bookmark not defined.

INTRODUCERE

Statul Israel este un stat evreiesc și democratic, iar sistemul educațional este divizat în patru direcții diferite, fiecare diferită de celelalte, unificate totuși prin curriculumul nucleu, construit pentru toate aceste orientări, bazat pe numitorul comun al acestora și alcătuit din conținuturi, competențe și valori din Statul Israel (Circulara Directorului General 10/3/2005), care prezintă o puternică diversitate culturală și etnică la nivelul populațiilor minoritare care locuiesc în acest stat.

Societatea israeliană recunoaște diversitatea socială și culturală la nivelul populației generale, precum și diferențele și identitățile distincte ale grupurilor acesteia (Yona 2011). Discuția privind justificarea aplicării unui curriculum nucleu relevant pentru toți locuitorii este bazată pe o analiză sociologică aprofundată a atitudinilor existente la nivelul statului față de minorități și imaginea persoanelor din cadrul acestor minorități ca și viitori cetățeni, respectiv a atitudinilor minorităților față de stat în raport cu teoriile sociale privind diviziunea religioasă și națională între minorități. Prezenta cercetare abordează și domeniul aplicării drepturilor speciale garantate minorităților și măsura în care drepturile revendicate de minorități influențează conținutul curriculumului nucleu, precum și cauzele eficienței curriculumului nucleu și opoziția minorităților arabe și ultra-ortodoxe față de curriculumul nucleu din cadrul sistemului educațional.

Lucrarea de față se axează pe minoritatea arabă și pe cea a evreilor ultra-ortodocși pe fondul diversității, a grupurilor culturale diverse și a atitudinilor lor față de stat, precum și pe fondul lipsei de recunoaștere reciprocă, a opoziției acestora față de curriculumul nucleu din Statul Israel, din perspectivă socio-culturală (Espinoza, 2015).

Scopurile și obiectivele Ministerului Educației din Israel în realizarea unui curriculum nucleu sunt, de asemenea, discutate. Pe de o parte, Ministerul Educației dorește să garanteze autonomia școlilor, a profesorilor și a elevilor, astfel încât aceștia să aibă posibilitatea de a stabili o parte a curriculumului. Pe de altă parte, curriculumul nucleu își propune să mențină un grad rezonabil de uniformitate în sistemul educațional prin determinarea conținuturilor obligatorii în orice școală (Stahl 1995; Eisenberg & Kymlicka, 2011).

Un element comun al programelor de formare de bună calitate este faptul că profesorii care sunt formați într-o manieră liberală fac față cu succes domeniului rigid al

instruirii prin dezvoltarea unui sistem de planificare a capacităților care sunt dincolo de cele tehnice (Wiggins & McTighe, Rodriguez et al., 2007). Identitatea colectivă culturală pe care un stat trebuie să o păstreze sau să o ofere cetățenilor săi ca și contribuție la dezvoltarea umană și la viața civică prin păstrarea preferințelor pentru informația valoroasă în cadrul unui discurs de succes între profesor și elev, previne pierderea informației și determină conștientizarea complexității și diversității dezvoltării umane (Rodriguez & Loomis, 2007), după cum afirmă și Prof. Nimrod Aloni (1996), educatorii fiind cei care trebuie să creeze o afinitate și o legătură, în gândire și acțiune, față de un sistem de valori și principii care subliniază normele unui comportament dezirabil al individului în relația sa cu sine și cu ceilalți.

Obiectivele cercetării

1. Identificarea și izolarea factorilor determinați în raport cu eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorităților;
2. Construirea unui model pentru un program de formare destinat îndrumării cadrelor didactice care predau discipline incluse în curriculumul nucleu în vederea eficientizării aplicării acestui curriculum;
3. Dezvoltarea unui program de parteneriat profesor-părinți ca și factor determinant pentru eficiența curriculumului nucleu.

Întrebări de cercetare

1. Care sunt scopurile și obiectivele unui sistem educațional multicultural dintr-un stat democratic în aplicarea unui curriculum nucleu uniform în toate școlile inclusiv în școlile minorităților din Israel?
2. Care sunt cauzele conflictului și dificultăților care influențează eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorității arabe și minorității ultra-ortodoxe din Israel?
3. Care sunt soluțiile pentru creșterea eficienței curriculumului nucleu?

Decalajul în cunoaștere

Dreptul la educație este un drept fundamental, care deschide ușa către progres, cunoștințe necesare pentru a trăi și egalitate. Un curriculum nucleu își propune să

pregătească un plan de acțiune pedagogico-politic, bine definit, care să motiveze școlile pentru schimbarea socială așteptată de toți elevii ca cetățeni. Souza (2000) a precizat că școlile sunt instituții educaționale-sociale, influențate de contradicțiile care caracterizează societatea ca și întreg. Nu ne putem aștepta ca școlile să schimbe societatea, dar multe țări au conștientizat importanța introducerii unui curriculum nucleu în cadrul sistemului de educație: cunoștințe obligatorii care trebuie comunicate (Stahl, 1997). Cu toate acestea, o serie de studii (Brandes, 1996), referitoare la conținuturi, competențe și valori sociale, sunt esențiale pentru dezvoltarea unor viitori cetățeni autonomi, productivi (Ilan, 2000).

Este corect să solicităm acestor grupuri minoritare diferite să se asimileze în cadrul culturii societății în care sunt educate și să îi împărtășească valorile, sau este greșit? Există o justificare pentru a stipula finanțarea de la stat, mai degrabă decât pentru a recunoaște în societate unicitatea culturală a acestor grupuri și a le permite promovarea acesteia? (Gurovich & Castro, 2004)

Prezenta cercetare analizează aplicarea unui curriculum tuturor elevilor din Israel și modalitățile de aplicare ale unui curriculum nucleu uniform pentru școlile minorităților (arabi, ultra-ortodocși) în cadrul sistemului educațional ca și condiție pentru obținerea finanțării de stat. Acest curriculum este bazat pe numitorul comun în privința conținuturilor, competențelor și valorilor din Israel, ceea ce va conduce la formarea unor cunoștințe de bază ale acestei populații, iar în ceea ce privește obligativitatea, curriculumul este obligatoriu, deoarece fără acesta nu există finanțare de stat (Caplan, 2003). Realizarea acestui studiu va reduce decalajul existent în cunoașterea în acest domeniu.

Relevanța cercetării

Decizia pentru a realiza un studiu referitor la curriculumul nucleu va conduce la analiza unor argumente de natură educațională, sociologică și filosofică, argumente pro și contra aplicării unui program pentru toți elevii dintr-un context democratic multicultural, în timp ce 20% dintre acești elevi aparțin unor grupuri minoritare, ceea ce determină restrângerea juridică a structurii sociologice și culturale. Nu am reușit să luăm o decizie, dar vom încerca să găsim o soluție pornind de la această situație dată.

În timpul analizei alternativelor existente, putem găsi modalități posibile prin care guvernul să ajusteze și să adopte strategii de acțiune a căror scop este reabilitarea nucleului planului inițial, ceea ce ilustrează o structură socioculturală de bază a statului Israel, și putem încerca să determinăm rațiunea care fundamentează importanța aplicării programului de bază actual al cercetării și asupra minorităților din Israel, respectiv asupra celor două grupuri principale - cetățeni arabi și ultra-ortodocși.

CAPITOLUL I: PERSPECTIVE TEORETICE: DESCRIEREA TEORIILOR CARE FUNDAMENTEAZĂ CERCETAREA INTITULATĂ: FACTORI DETERMINANȚI PENTRU JUSTIFICAREA APLICĂRII CURRICULUMULUI NUCLEU ÎN CADRUL EDUCAȚIEI DE STAT PENTRU MINORITĂȚI DINTR-UN STAT DEMOCRATIC

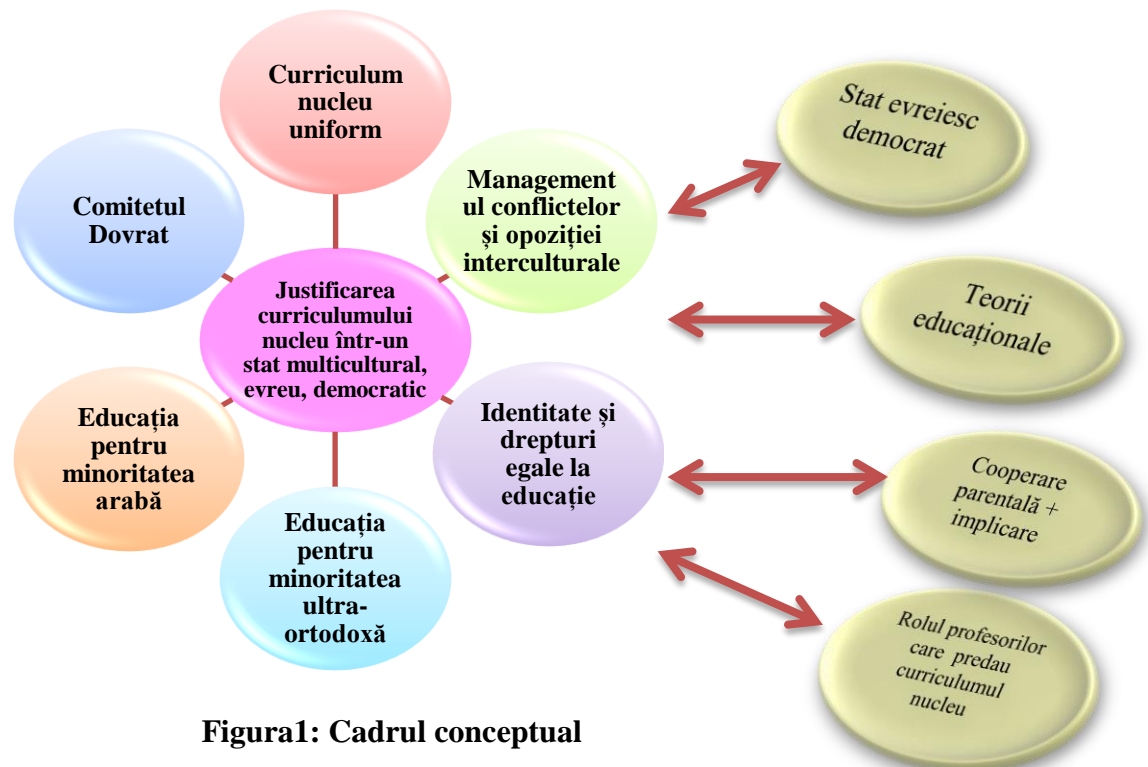

Figura1: Cadrul conceptual

Prezenta cercetare a analizat justificarea aplicării curriculumului nucleu la grupurile minoritare utilizând trei teorii educaționale filosofice, respectiv cea liberală, comunitară și a multiculturalismului.

Abordările educaționale, filosofice ale propunătorilor acestor teorii fundamentează justificarea aplicării unui curriculum uniform la minoritățile din statul Israel. Acest stat, a cărui populație este diversă, pretinde că este un stat liberal, democratic pe lângă faptul că este un stat evreiesc și multicultural (Weinberg, 2000).

Locul și vocea unui individ în a-și conduce propria viață prin alegeri libere obligă puterea care conduce statul să se abțină de la intervenții, să fie neutră și să interacționeze în mod egal cu viețile fundamentale private în raport cu principiul toleranței (Harel, 1996). Nu sunt acceptate acorduri arbitrare ale grupurilor dominante în raport cu alte grupuri care au solicitat această toleranță. Acum indivizii sunt protejați de un principiu care garantează dreptul la libertatea de a alege propriul destin, autonomia privind apartenența și alegerea modului de viață, garantând astfel fiecărui cetățean, indiferent de viziunea sa asupra lumii, dreptul de a trăi într-un stat drept și egal.

I.1 Teoria liberală

Teoria liberală este acea teorie conform căreia semnificația liberalismului nu este neapărat monotonă, iar conform susținătorilor diferiți ai acestei teorii, există totuși o anumită unanimitate între aceste perspective, bazată pe libertate și egalitate, respect și autonomia fiecărui individ de a-și formula propria viziune referitoare la ceea ce este o viață bună (Garzon, 2004).

Liderul inițial al acestei teorii a fost John Rawls (1993), care a aspirat la un stat suportiv, care să se îngrijească de bunăstarea cetățenilor săi. El și-a asumat separarea puterii de conducere și a drepturilor individuale printr-un sistem de legi și instituții pentru a garanta toleranța față de diversele idei și credințe, libertatea de expresie și de gândire a individului.

Conform teoriei echității a lui Rawls (1993), nu se pot abandona populațiile slăbite, care au devenit dependente de serviciile statului, de forțele pieței, fiind rolul statului de a-și îngriji cetățenii.

Rawls a încercat să susțină liberalismul cunoscut și veteran în secolul XXI modern, considerând că statele ar trebui să aspire să fie state de bunăstare, cu un etos social.

În eseul său, *Liberalism politic* (1993), Rawls și-a reînnoit principiile liberale, referindu-se la arena politică, în contrast cu teoriile sale laice privind subiectul moralității

și al justiției în afara granițelor acțiunilor statului. În raport cu acesta, indivizii nu sunt capabili să decidă ceea ce este bine pentru ei și să schimbe ceea ce doresc în conformitate cu înțelegerea lor și simțul dreptății. Yona (2004) a menționat că modificarea realizată de Rawls privind liberalismul modern ilustrează critica sa deschisă față de iluminare și laicitate în viziunea sa anterioară și în aranjamentele guvernării în democrațiile liberale (Jonah, 2004).

La sfârșitul secolului al XVII-lea, John Locke, un susținător al liberalismului, a specificat că "o libertate de a-mi urma propria voință în toate lucrurile pe care această lege nu le prescrie, să nu fie supusă voinței neconforme, incerte, necunoscute, arbitrare a altui om, deoarece libertatea naturii nu trebuie să fie sub nicio altă restricție, în afara legii Naturii" (Locke 1690 în Garzon, 2002, p. 10).

Rawls, care este considerat cel mai important filosof politic liberal a încercat să reînnoiască tradiția susținătorilor teoriei sociale (Hobbes, Locke, Rousseau) și să ilustreze cum este posibilă stabilirea ordinii liberale politice pe o hartă socială (ipotetică) între entitățile autonome.

Susținătorii postmoderni, comunitari și multiculturaliști au fost împotriva lui Locke și a lui Rawls. Concepțiile lor au provenit dintr-un punct de vedere colectiv, care respinge punctul individual de vedere și opoziția față de neutralitatea simbolizată de teoria liberală, în general, și, în special, de Rawls.

I.2 Teoria comunitară

Propunătorii teoriei comunitare considerau că indivizii sunt ființe fundamentale sociale și trebuie să trăiască în comunități. Interesul comunității este mai presus de cel al individului, având validitate absolută, iar ca urmare a acestui fapt nu există niciun interes privat fără a aparține unei comunități (Garzon, 2002). Pentru ca un stat să fie democratic, acesta trebuie să aplice valorile naționale și istorice comune în vederea promovării interesului și a valorilor colective și să promoveze bunul comun.

Un reprezentant de seamă al perspectivei comunitare este Michael Sandel, care a reprezentat parteneriatele sociale și solidaritatea. În cartea sa, *Liberalism și limitele justiției* (1982), acesta a criticat cartea lui Rawls *O teorie a justiției* (1971). Conform lui Sandel, problema predominantă a fost că Rawls și-a întors spatele către dimensiunea

comunală a vieții oamenilor. Din punctul de vedere al lui Sandel, justiția se bazează pe recunoașterea caracteristicilor identității indivizilor (precum rezidența, ocupația, statutul, genul, religia, etc.). Acesta a specificat că doar aceste elemente diferențiază o persoană de cealaltă. Sandel s-a opus separării individului de credințele și obiectivele sale, așa cum a propus Rawls, considerând că acest lucru determină periclitarea unei valori centrale a liberalismului – libertatea și apartenența națională.

Modelarea și recunoașterea identității individului este un proces dinamic fără o realitate fixă. Doar detaliile care formează comunitatea comună vor adăuga noi dimensiuni ale înțelegerii și abilități de a acționa în apartenența la o comunitate, ceea ce este, în realitate, dreptatea.

În schimb, autori precum Foucault ar susține că lumea socială nu este cea prezentată de Sandel, ci un câmp de luptă în care subjugarea puternică a deciziilor comunitare slabe și comune nu este rezultatul educației reciproce, al convingerii și al recunoașterii treptate de obligații și identitate comune, ci al violenței și al forței. Chiar și atunci când oamenii devin parte a comunității și respectă disciplina comună, valorile și normele comunității, aceștia afirmă în numele lor că implicarea comunității în viețile lor este departe de a fi absolută. Și nu este în mod necesar mai importantă pentru un individ (Garzon, 2002).

Abordarea multiculturală observă cultura contemporană, post-modernă, dar precum comunitarismul, consideră de asemenea că fiecare persoană este născută într-o comunitate culturală pe care nu o poate alege. Comunitatea oferă individului o identitate personală și culturală, iar astfel oamenii devin diferiți de membrii altor comunități culturale.

Amy Guttmann a considerat că realitatea multiculturală este în primul rând o realitate în care spațiul geografic aparține unei unități politice. Această unitate include indivizi care au nevoie de suport și de grijă din partea comunității culturale. În privința identității – stil de viață, ocupații, caractere, credințe, afilieri, obiceiuri, ritualuri, sisteme educaționale, relații interpersonale și altele, autoarea a făcut referire la situația în care o anumită societate include diferite culturi afiliate în mod semnificativ una alteia (Sagi, 2001).

Michael Walzer a specificat faptul că ceea ce îi leagă pe membrii unui grup și contribuie la definirea identității indivizilor este mai mult decât cultura. Prin urmare, în Israel și în alte țări, există o multitudine de comunități diferite, fiecare dintre ele fiind alimentată de unicitatea istorică, culturală, religioasă și chiar etnică și, în general, aceste comunități minoritare există alături de cultura dominantă, cultura majorității (Walzer, 2003).

Minoritățile se străduiesc să obțină protecție pentru culturile lor, bazându-și poziția pe cultura dominantă, în timp ce cultura principală stabilește ca și obiectiv crearea unei comunități naționale variate, conform căreia toată lumea să își exprime vocea sa deosebită, iar ceea ce se aude în cele din urmă să fie o melodie multi-vocală (Weinrib, 2000).

I.3 Teoria multiculturalismului

Multiculturalismul, spre deosebire de viziunea liberală a toleranței și neutralității, adoptă o abordare prin care un stat trebuie să fie implicat și aspirant. Această abordare poate fi exprimată și într-un stat liberal bazat pe fundamentele liberale, pentru a ajuta minoritățile să își păstreze culturile.

Principala problemă cu care se confruntă teoria multiculturală este modul în care diverse comunități, fiecare având propria identitate, propriul stil de viață, pe baza unei identități definite și identice a tuturor membrilor săi, pot exista alături de celelalte într-un spațiu comun și își pot desfășura propriile culturi și stiluri de viață.

Un susținător relevant al acestei perspective a fost Will Kymlicka, care a reprezentat liberalismul multicultural, o nouă versiune între liberalism și multiculturalism.

Pe de o parte, s-a axat pe recunoașterea dreptului social al indivizilor la o alegere personală, consolidarea unicității culturii și a autonomiei umane, iar pe de altă parte, pe recunoașterea multitudinii etnice și culturale existente în societate (Kymlicka, 1989).

Kymlicka s-a opus în mod fundamental definițiilor clasice ale liberalismului conform cărora indivizii liberali reprezintă produsul unui proces istoric vestic, modern, capitalist și al culturii pluraliste, cu abordarea laică care prețuiește alegerea personală. De fapt, Kymlicka recunoaște drepturile speciale ale culturilor non-liberale, pre-moderne,

non-occidentale. Pentru ca persoanele să se poată bucura de o varietate de opțiuni din care să aleagă, acestea trebuie să facă parte dintr-o cultură socială, astfel încât să dobândească instrumentele necesare pentru alegerea autonomă, cum ar fi: respectul de sine, stiluri de viață alternative, simțul istoriei, abilitățile personale și identitatea. În ceea ce îl privește, se pune întrebarea dacă indivizii își conduc viața și iau deciziile în interiorul unui vid cultural. Viețile acestora sunt parte integrantă a moștenirii lor culturale și al ethosului în care aceștia s-au născut? Determină toate acestea experiența lor într-o mare măsură? (Bruner & Peled, 1998). Kymlicka a subliniat că aceste întrebări au condus la conflict nu doar între liberali și non-liberali, ci și în cadrul taberei liberale.

De fapt, modernismul a lăsat în urmă termenii toleranță, libertate personală și autonomie - valorile liberale și s-a situat într-un conflict. Prin urmare, libertatea personală poate fi interpretată ca și intoleranță față de grupurile non-liberale, atunci când o relație de intoleranță cu grupurile non-liberale poate fi interpretată ca și o limitare a libertăților principale ale individului.

De fapt, o minoritate non-liberală încearcă să reprime alte grupuri în numele liberalismului (sau Rawls însuși), represiunea și intervenția sunt justificate de autoapărare. Și care va fi destinul grupurilor care încearcă să-și trăiască viața în pace fără intervenție externă conform legii? Toleranța va depăși și aici autonomia în numele liberalismului? Kymlicka considera că liberalii ar susține oricând că nu există o contradicție între legile statului și normele culturale, iar o comunitate are dreptul de a-și organiza viața culturală așa cum decid liderii acesteia, chiar dacă acest lucru implică limitarea diferitelor drepturi ale membrilor comunității. În opinia sa, liberalismul se rotește în jurul unei axe centrale între autonomie și toleranță.

Susținătorii toleranței menționează că teoria liberală bazată doar pe autonomie, va submina loialitatea membrilor grupului care nu cred în viziunea lor față de autonomie și a căror relație cu instituțiile liberale se va înrăutăți; în timp ce liberalismul fundamentat pe toleranță va oferi o bază mai largă și mai puternică pentru consolidarea legitimității guvernării. Astfel, liberalii trebuie să poarte și ceea ce este diferit, non-liberal, în orice moment, atât timp cât non-liberalii se abțin de la a-și impune ideile și valorile lor în societate, în general (Rawls, 1993).

În privința intervenției statului liberal în viața minorităților, Kymlicka diferențiază între două grupuri principale. Primul este grupul rezidenților originari, ca s-au născut în acel stat, iar al doilea grup este cel al migranților care au acceptat de bunăvoie organizarea și valorile primului grup, care a ajuns primul în acel stat. Autorul specifică faptul că trebuie să existe un comportament diferit față de cel de-al doilea grup, pentru a consolida principiile liberale cunoscute, sistemele legale și valorile statului în care migranții au acceptat anterior să migreze. De asemenea, trebuie să existe un comportament adecvat în funcție de valoarea primară a libertății, respectiv a libertății de a alege în mod particular cultura de apartenență (Halbertal & Margalit, 1998).

Un alt filosof care a făcut legătura între teoriile liberale și cele multiculturală a fost Charles Taylor a cărui abordare se bazează pe recunoașterea întrebării diferitelor identități și a întrebării privind recunoașterea de către societate a cererilor individului de a-și realiza un stil de viață unic, element cunoscut drept 'politica recunoașterii'. Taylor a considerat că este imposibilă separația între valorile unui individ și identitatea acestuia și identitatea colectivă. Concepția lui Taylor privind 'identitatea' depinde de chestiunea recunoașterii în sensul în care acesta a presupus că procesul de formulare a identității nu are loc în mod izolat, ci că indivizii negociază formularea sa prin dialog cu ceilalți.

Taylor a observat diferențele culturale existente în procesul de formulare a identității. Conform acestui autor, realitatea se bazează pe principiul dialogului și al preocupării constante pentru menținerea dialogului astfel încât să fie influențate caracteristicile gândirii pe scară largă și să se creeze un corp de principii, instituții și politici acceptabile pentru toți. Nu există nici o limită sau zonă care să dăuneze principiilor și culturilor care nu sunt liberale, așa cum determină liberalismul (Park, 2005).

Taylor a menționat că deși există indivizi care aparțin diferitelor culturi în cadrul societății, este posibilă stabilirea unui dialog semnificativ, bazat pe criterii autentice, comune, extinse, în vederea căutării identității unice (Tanhum, 2003).

Stabilirea identității este influențată de diferiți factori. Unul dintre aceștia este realitatea în care suntem născuți, iar ceilalți factori sunt influențați de realitatea aflată în schimbare. Atât la nivel privat, cât și la nivel public, politica recunoașterii egale

îndeplinește constant un rol tot mai relevant (Taylor, 2003). Taylor a accentuat în mod particular recunoașterea non-discriminării și a demnității egale.

Recunoașterea nu are loc în avans, ci este un proces dialogic, de clarificare și legitimare a diferitelor poziții. Acest fapt consolidează cu siguranță deschiderea față de învățare, curiozitate și dialog între membrii diferitelor grupuri.

Bruner și Peled (1998) au reprezentat viziunea democrației multiculturale în principal ca și reacție critică față de perspectiva lui Kymlicka. Acești filosofi au realizat o legătură între alte două poziții anterioare – cea liberală și cea comunitară.

O democrație liberală precum cea a statului Israel se referă la faptul că idealul este acela ca regimul să fie o super-comunitate, caracterizată de existența unor obiective commune și de o organizare guvernamentală propusă și agreată, care să includă toți cetățenii și care va răspunde nevoilor de apartenență și de identitate unică ale unei minorități. Acest lucru implică toleranță și respectarea dorinței minorității să de a păstra comunitatea secundară de apartenență, nu doar în raport cu recunoașterea sau cu principiul toleranței sau autonomiei personale, ci și ca proces de extindere al punctului de vedere liberal față de libertatea individului în sens economic și social (Yona, 1998).

Bruner și Peled s-au alăturat criticilor liberale ale lui Kymlicka conform cărora argumentând că pentru a gândi în privința drepturilor culturale, indivizii trebuie să aibă autonomie, iar statul liberal nu trebuie să forțeze aceste grupuri să adere la valorile liberale. Kymlicka nu a fost conștient de violența simbolică care se manifesta de fapt, pe partea culturilor occidentale, ceea ce permite aparent libera voință, dar, de fapt, provoacă presiunea și forța sărăciei și a penuriei în încercarea de a lua măsuri de urgență de autoapărare.

Coerciția este ultimul resort pentru orice corp social. Însă, este mult mai importantă structura "eului" și a socializării, formularea opiniilor, a viziunilor și a preferințelor oamenilor, fără a trebui ca aceștia să fie privați de voința lor liberă.

Problema lui Kymlicka, în opinia lui Bruner și Peled, nu se bazează pe valoarea autonomiei unui individ, așa cum cred majoritatea criticilor săi, ci pe viziunea autonomiei în general, fără a lua în considerare constrângerea sau capacitatea de a alege în mod liber și opus viziunii asupra justiției și egalității; de exemplu, o cultură minoritară care nu va pregăti copiii pentru viața modernă îi lasă să fie mai săraci în fața oportunităților

economice și de angajare într-un grup minoritar, care este oricum limitat (Bruner & Peled, 2008).

Pe scurt, liberalismul cultural se confruntă cu o problemă dificilă privind atitudinea statului multicultural, democratic față de minoritățile non-liberale care trăiesc în acest tip de stat. Pe de o parte, Kymlicka a considerat că drepturile culturale ale tuturor grupurilor sunt justificate de condiția că acestea contribuie la autonomia individului, iar altfel statul nu protejează persoanele care sunt membrii săi, iar pe de altă parte, Bruner și Peled, care au specificat că drepturile culturale nu sunt restricționate de conceptualizarea îngustă, negativă asupra libertății, iar protecția ar trebui oferită doar acelor indivizi care nu o subminează, doar aceia meritând protecția (Bozo, 2015).

Noi am investigat în prezenta cercetare modul în care profesorii și școlile relaționează și influența obiecțiilor minorităților asupra aplicării curriculumului nucleu bazându-ne pe trei teorii filosofice principale:

1. Teoria radicală a educației contemporane (Bourdieu, 2006)
2. Teoria obiecției în educație (Giroux, 2002)
3. Teoria Marxistă a lui Antonio Gramski (Gramski, 1917).

Teoriile se concentrează asupra relației între rolul profesorilor care predau discipline incluse în curriculumul nucleu și părinți și elevi pe fondul crizei obiecțiilor minorităților față de studierea curriculumului nucleu. Acestea vor ancora rezultatele cercetării într-o discuție educațională cu privire la esența și rolul acestor relații.

I.4 Teoria radicală a educației contemporane

Susținătorii educației radicale consideră că rolul principal al școlilor moderne, ca parte a scopului statului de a-și consolida puterea politică, socială și economică, este de a reproduce ideologia dominantă, de a reproduce cunoaștințele și abilitățile necesare pentru relațiile sociale și de servicii ale culturii dominante. Radicalii sunt de părere că în locul blamării elevilor fără succes pentru eșecul lor, ar trebui să ne îndreptăm atenția către societate și eșaloanele sale dominante.

Școlile sunt responsabile, în raport cu politicile lor, de existența sau inexistența inegalității sociale sau a coerciției, iar principalul scop al școlii este integrarea copiilor în

clasă, o societate inegală, pregătindu-i pe aceștia pentru un viitor inegal care îi așteaptă (Bourdieu, 2006).

Această abordare a determinat direcția cercetării educaționale desfășurată pe baza asumpțiilor teoriilor radicale, axate pe relațiile dintre cadrele didactice, elevi și părinți reflectate în practica educațională.

Un reprezentant al acestei abordări este Pierre Bourdieu care a susținut că teoriile reproducerii culturale leagă educația și cultura, statusul și controlul, între eșaloane dominante și slabe ale societății. În plus, Bourdieu a respins abordarea liberală a egalității, considerând că școlile sunt instituții care se bucură de o anumită autonomie și sunt influențate doar indirect de instituțiile politice și economice mai puternice.

Bourdieu a susținut consolidarea ideologiilor culturale, precum educația realizată prin utilizarea 'violentei simbolice' de către eșaloanele dominante. Acesta reprezintă un interes public, puterea politică în forma "legitimizării" majorității peste eșaloanele mai slabe. Valorile egalității și neutralității referitoare la cultura dominantă sunt doar o pretenție care le permite să promoveze inegalitatea în numele justiției.

În opinia acestui autor, tocmai autonomia de care se bucură școlile le permite acestora să își desfășoare rolul social în modul cel mai eficient.

Elevii care provin din familiile slabe sunt, încă de la început, într-o poziție inferioară și în loc ca un curriculum școlar să le consolideze cunoștințele privind cultura dominantă, acesta trebuie să consolideze cunoștințele și valori importante pentru grupurile vulnerabile, precum minoritățile. Bourdieu a considerat că procesul de socializare între diferitele eșaloane sociale are loc nu doar la nivel intelectual, ci și la nivel emoțional, senzorial și fizic.

I.5 Teoria obiecției în educație (Giroux, 2002)

În opoziție cu teoria lui Bourdieu se situează teoria obiecției și educației conform viziunii lui Giroux. Giroux a încercat să ilustreze faptul că reproducerea (în raport cu teoria radicală) va întâlni întotdeauna obiecții.

Aceasta este lupta ideologică autonomă a minorităților împotriva societății aflate la guvernare. Aceasta este o abordare nouă în teoria educațională, obiecțiile anterioare ale elevilor fiind interpretate ca neobișnuite. Din perspectivă psihologică, profesorii au lăsat

acest lucru în sarcina factorilor terapeutici și, de fapt, au adâncit rupturi, prin faptul că au ignorat importanța în activitatea zilnică a cadrelor didactice și elevilor în școli.

Reproducerea în raport cu abordarea radicală a agravat inegalitatea culturală față de factorul uman ca sursă de obiecție.

Giroux a considerat că este importantă analiza interacțiunii între sistemele sociale și factorul uman, iar aceasta nu trebuie reprodusă pentru că reproducerea nu este niciodată ermetică, iar posibilitățile de obiecție se păstrează întotdeauna.

CAPITOLUL IV: DESCRIEREA CERCETĂRII: FACTORI DETERMINANȚI PENTRU JUSTIFICAREA APLICĂRII CURRICULUMULUI NUCLEU ÎN CADRUL EDUCAȚIEI DE STAT PENTRU MINORITĂȚI DINTR-UN STAT DEMOCRATIC

Prezenta cercetare urmărește analiza eficienței aplicării unui curriculum nucleu dorit în școlile elementare din Israel în raport cu obiectivele și scopurile acestuia, precum și identificarea factorilor determinanți pentru opoziția populației arabe și ultra-ortodoxe în contextul unui stat multicultural.

În acest capitol sunt prezentate componentele cercetării: obiectivele cercetării, întrebările de cercetare, ipotezele și variabilele cercetării, experiența cercetătorului, metodologia și paradigma cercetării, metodele și instrumentele de cercetare, inclusiv designul cercetării și colectarea datelor, eșantionul de participanți și metodele de analiză a datelor.

Ca și persoană care consideră că orice gând referitor la educație își are originea în practica educațională și se bazează pe gândirea școlii liberale, unul dintre reprezentanții cei mai importanți, John Rawls (1971), a constituit un punct de pornire pentru viitorii gânditori. În stabilirea fundamentelor reînnoite ale liberalismului și avansarea acestuia în epoca modernă, Rawls a primit multe comentarii care susțin că fundațiile liberale trebuie schimbate chiar mai departe decât ideea pe care a prezentat-o în *O teorie a justiției* (1971). Răspunsurile negative își au de obicei originea într-un grup de perspective care respinge perspectiva personală, fiind împotriva neutralității, care simbolizează filosofia

liberală în general și filosofia lui Rawls în particular. Acești filosofi protestatari sunt gânditori post-moderni, comunitari și multiculturali.

Teoria comunitară, respectiv ideile lui Michael Sandel, care pledează pentru solidaritate socială, a fost de asemenea utilizată în această cercetare. Abordarea multiculturală este abordată din două perspective diferite – una care se situează în ‘câmpul’ liberal și alta care deviază de la acesta în direcția unei democrații multiculturale. Kymlicka a fost cel care a încercat să reconcilieze drepturile grupurilor în câmpul liberal bazându-se pe valoarea autonomiei. De asemenea, Charles Taylor și-a dorit să stabilească identitatea unei persoane pe baza politicii diferențelor, în mod opus politicilor egalității, dar apreciind totuși autonomia ca fiind mai importantă decât orice altă valoare. Un alt autor relevant a fost Avi Sagi, care a oferit argumente pentru a susține multiculturalismul pe baza relației intrinseci între identitate și cultură și a accentuat discursul identității, care permite un dialog real între diferite grupuri, contrar discursului privind drepturile, și care tinde către o redistribuție mai bună a întregului. Toate aceste informații și toți acești autori au fost discutați pentru că sunt reprezentativi pentru abordarea democrației multiculturale, încercând să adauge instrumentele de analiză post-moderne în discurs, precum și să adopte o viziune economică și să discute implicațiile acesteia asupra drepturilor minorităților.

Acești doi factori, respectiv curriculumul nucleu dorit și factorii care au influențat eșecul în aplicarea curriculumului existent, nu au mai fost studiați împreună niciodată. Opoziția față de aplicarea curriculumului nucleu la clasă creează dificultăți pentru profesori, iar aceștia nu sunt formați pentru a face față acestei opoziții. Chiar și profesorii cu experiență, care dețin numeroase cunoștințe și au învățat timp de mai mulți ani, descriu dificultatea pe care o întâmpină în privința opoziției care apare pe baza a două probleme principale: criza de identitate crossculturală și lipsa instrumentelor potrivite și a formării pentru a face față opoziției. Una dintre problemele principale amintită de profesori este atitudinea negativă a părinților față de elevi, care se opun în mod evident curriculumului nucleu și nu îl consideră un element important. De fapt, opoziția derivă din influența factorilor de mediu, cum ar fi figurile religioase și politicienii, deoarece sunt ignoranți și nu reușesc să înțeleagă și nu sunt implicați în ceea ce înseamnă curriculum nucleu și importanța acestuia pentru copii. Discursul și dialogul între părinți și profesori îi

va informa pe părinți și îi va determina să fie implicați în viitorul copiilor lor. Acest lucru poate conduce, la rândul său, la posibilitatea de justificare a curriculumului nucleu în rândul minorităților sau, cel puțin, la minimalizarea opoziției acestora, pentru că opoziția afectează în mod negativ elevii atunci când aceștia devin absolvenți și încearcă să se integreze pe piața muncii. În acest context au fost formulate obiectivele și ipotezele cercetării, precum și întrebările de cercetare.

IV.1 Obiectivele, ipotezele cercetării și întrebările de cercetare

IV.1.1 Întrebările de cercetare

Pornind de la obiectivele cercetării, studiul nostru a încercat să găsească răspunsuri la următoarele întrebări de cercetare:

1. Care sunt scopurile și obiectivele unui sistem educațional multicultural dintr-un stat democratic în aplicarea unui curriculum nucleu uniform în toate școlile inclusiv în școlile minorităților din Israel?
2. Care sunt cauzele conflictului și dificultăților care influențează eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorității arabe și minorității ultra-ortodoxe din Israel?
3. Care sunt soluțiile pentru creșterea eficienței curriculumului nucleu?

IV.1.2 Obiectivele cercetării

Cercetarea de față și-a propus să analizeze obiectivele curriculumului nucleu și dacă acestea sunt urmărite în practică, să identifice cauzele eșecului aplicării curriculumului nucleu și factorii determinanți care influențează eficiența acestui curriculum.

Literatura de specialitate referitoare la problemele populațiilor minoritare, la abordarea statului față de acestea, la valorile și cultura statului privind diferențele între diferite grupuri minoritare și la dorința acestora de a-și menține moștenirea și cultura, prezintă de asemenea problemele care stau la baza opoziției, iar cercetarea noastră s-a

axat pe câteva dintre aceste probleme majore. În acest context, obiectivele cercetării noastre au fost:

1. Identificarea și izolarea factorilor determinați în raport cu eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorităților;
2. Construirea unui model pentru un program de formare destinat îndrumării cadrelor didactice care predau discipline incluse în curriculumul nucleu în vederea eficientizării aplicării acestui curriculum;
3. Dezvoltarea unui program de parteneriat profesor-părinți ca și factor determinant pentru eficiența curriculumului nucleu.

IV.1.3 Ipotezele cercetării

Ipotezele cercetării au fost derivate din studiile lui Friedmann (2011) și Noy (1999) privind influența larg răspândită a profesorilor asupra obiectivelor curriculumului și a implementării actuale a acestuia. Profesorii și părinții au responsabilitate comună pentru copii, după cum se observă și în modelele influenței parentale (Epstein, 1997; Davidson, 1998; Hoover-Dempsey & Sandler, 1997, Walker, 2005), iar părinții au dreptul de a determina educația copiilor lor. Astfel, cooperarea profesor-părinte este importantă, în special în contextul schimbărilor recente privind implicarea parentală în activitățile școlare, fiind necesară eradicarea ignoranței și a fricii față de conținutul curriculumului nucleu parcurs la școală. Printre altele, opoziția provine din crize interculturale, cum ar fi lipsa apartenenței și existența dorinței de a nu face parte dintr-o societate din care oamenii nu simt că fac parte, în ciuda obiectivelor curriculumului nucleu care au fost stabilite de către stat. care se presupune că este un stat multicultural și pluralistic pentru toți cetățenii săi și care își asumă abordarea liberală, după cum reiese din literatura de specialitate. În acest context, ipotezele cercetării noastre au fost următoarele:

Ipoteza generală

Există un decalaj între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe.

- **Ipoteza 1:** Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe este influențat de profesorii care predau fără a avea o pregătire formală.
Variabila independentă: Decalajul dintre scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și ultra-ortodoxe
Variabile dependente: profesorii care predau discipline incluse în curriculumul nucleu.
- **Ipoteza 2:** Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe este influențat de profesorii care predau alte discipline decât acelea pentru care au fost formați.
- **Ipoteza 3:** Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe este influențat de lipsa dialogului sau a cooperării între profesori și părinți.

IV.1.4 Variabilele cercetării

Variabila independentă: decalajul între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe.

Variabila dependentă: nivelul dialogului și al cooperării între profesori și părinți.

Cei doi factori sau seturi de variabile sunt influențate de lipsa formării profesorilor și a unei ghidări a acestora în vederea parcurgerii eficiente a curriculumului nucleu, de opoziția părinților față de acest curriculum și de rezultatele elevilor și de interesul acestora față de disciplinele incluse în curriculumul nucleu.

Variabilele cercetării au fost analizate printr-o serie de investigații (Stein, 1997), fiind analizate următoarele aspecte: decalajul între scopurile curriculumului nucleu dorit și cele ale curriculumului existent, lipsa formării profesorilor pentru a face față opoziției părinților, cauza lipsei formării și nevoia de cursuri de formare (Noy 1999).

Există și variabile mediatore – identitatea și apartenența la cele două tipuri de școli (arabe și ultra-ortodoxe), precum și formarea profesorilor printr-un program care să

include instrumente pentru a face față factorilor determinanți care pot determina situații de criză, identificați în prezenta cercetare.

IV.2 Paradigma cercetării: cercetarea prin metode mixte de cercetare

În raport cu obiectivele, întrebările, ipotezele și cadrul conceptual al prezentei cercetări, am stabilit efectuarea cercetării prin intermediul metodelor de cercetare mixte, în vederea realizării obiectivelor cercetării. În cazul de față este vorba despre observarea, descrierea și identificarea fenomenului studiat în cadrul populațiilor minoritare. În acest context cercetarea calitativă permite, prin natura acesteia, identificarea unor răspunsuri la întrebarea “de ce?” precum și analiza în profunzime a subiectului studiat și asigură obținerea unor informații bogate chiar și pentru un eșantion de participanți redus. Prin intermediul interviurilor, chestionarelor, observației, analizei documentelor și a focus-grupului, cercetătorul poate colecta numeroase informații privind fenomenul studiat. În cazul prezentei cercetări, am urmărit să identificăm scopurile și obiectivele urmărite de stat în cadrul curriculumului nucleu și factorii aparent determinanți pentru aplicarea curriculumului existent, precum și decalajele între acesta și curriculumul dorit de către minorități. Astfel, a fost aleasă paradigma calitativă de cercetare.

Principala componentă calitativă a cercetării a fost reprezentată de interviul semistrukturat, cu întrebări deschise, desfășurat cu profesorii. Răspunsurile au fost analizate prin intermediul unor metode calitative. Influența parentală a fost studiată prin intermediul interviurilor cu părinții, interviuri bazate pe chestionarul privind implicarea parentală construit de Hoover-Dempsey & Sandler, 1997 și Walker (2011). Aceste interviuri au fost, de asemenea, analizate cu ajutorul unor metode calitative.

Cercetarea cantitativă se bazează pe date obiective și pe analize statistice sistematice. În schimb, cercetarea calitativă a fost criticată, fiind considerată tipică și nereprezentativă pentru populația cercetată. Cei care critică abordarea calitativă consideră că relațiile care se dezvoltă pe parcursul cercetării între cercetător și persoanele studiate pot determina apariția unor biasări, iar interpretarea datelor s-ar putea să fie subiectivă și să influențeze astfel validitatea externă. În plus, criticii afirmă că este imposibilă repetarea cercetării calitative sau utilizarea acesteia cu scopul comparației, iar de aceea nu poate reprezenta fundamental unei generalizări. Cu toate acestea, în cadrul acestei

cercetări s-au făcut încercări de a reduce la minimum biasările prin colectarea datelor din chestionare, observații și interviuri, cu minima intervenție a cercetătorului, astfel încât constatările realizate să fie cât mai valide (Shkedi, 2011). În plus, eșantionul de participanți a fost alcătuit din participanți reprezentativi și implicați.

IV.2.1 Descrierea cercetării prin metode mixte de cercetare

Prezenta cercetare a implicat îmbinarea metodelor de cercetare cantitativă cu cele de calitative, iar cercetătorul a fost implicat în lectura materialelor editate în vederea realizării cercetării și în procesarea prin clasificare a ideilor recurente și a întrebărilor care au apărut ca urmare a datelor colectate, precum și în plasarea informațiilor în categoriile corespunzătoare.

Au fost realizate interviuri cu directori și profesori și/sau alte figure centrale ale celor patru școli ale minorităților (ultra-ortodoxe și arabe) (în total 32 de interviuri). Rezultatele obținute cu ajutorul interviurilor au fost sumarizate în raportul de cercetare și au făcut subiectul analizei de conținut, care ne-a permis o înțelegere mai profundă a percepțiilor, gândurilor și sentimentelor (Tzabar Ben-Yehoshua, 2001) și a reprezentat o bază pentru construirea unor instrumente de cercetare calitativă. Scopul interviurilor de profunzime și al observațiilor este de a se baza pe variabilele care decurg din interviuri și de a minimaliza problema fidelității și validității. Informațiile colectate în cadrul acestei cercetări ne-au permis construirea unui model. Acest model încearcă să ofere o soluție potrivită pentru concluziile stabilite în urma prezentei cercetări în raport cu întrebările de cercetare și cu ipotezele verificate și va fi depus la Ministerul Educației.

Analiza disciplinelor și conținuturilor obligatorii din curriculumul nucleu a fost realizată printr-un sondaj, utilizând diferite instrumente, precum analiza documentelor oficiale emise de Ministerul Educației și a documentelor colectate în timpul intervenției din școli, precum opinii ale experților și un rezumat al literaturii de specialitate în domeniul predării la clase eterogene și al introducerii proceselor de schimbare în școală.

- Utilizarea unui design de cercetare ne-a permis să oferim o descriere comprehensivă a situației: modul în care conținuturile din cadrul disciplinelor obligatorii incluse în curriculumul nucleu sunt acceptate în rândul minorităților și

modalitatea de aplicare a acestor conținuturi în școlile minorităților, identificarea cauzelor opoziției față de aplicarea curriculumului nucleu.

- Cel mai important principiu în cadrul acestei cercetări calitative este acela de a avea un interes minim, ca și profesor, iar de aceea există diferite metode de a realiza cercetarea. În această cercetare am utilizat **interviurile semistructurate, observația, studiul și analiza documentelor și focus-grupul.**

CAPITOLUL V: REZULTATELE CERCETĂRII

V.1 Rezultate ale cercetării calitative

Analiza de conținut realizată asupra datelor colectate cu ajutorul interviurilor semistructurate și a chestionarelor realizate cu directorii școlilor și cu profesorii care predau discipline din cadrul curriculumului nucleu în școlile arabe și ultra-ortodoxe din Israel, care și-au exprimat opiniile și perspectivele față de elevi și părinții acestora, a ilustrat trei teme principale care se referă la problematica și la factorii care influențează eficiența aplicării unui curriculum nucleu uniform la minoritățile dintr-un stat multicultural, evreiesc și democratic. Rezultatele sunt prezentate în raport cu ideile recurente, criteriile fiind stabilite pe baza datelor și categoriilor identificate.

Tabelul 1.V: Teme și categorii identificate în cadrul interviurilor și chestionarelor privind factorii care influențează eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorităților

Tema	Aspecte privind eficiența aplicării unui curriculum nucleu uniform în rândul minorităților			
Categorii	Motivele stabilirii unui curriculum nucleu uniform	Scopurile și obiectivele curriculumului nucleu	Atitudinea față de minorități într-un stat multicultural democratic	
Teme	Factorii determinanți care influențează eficiența curriculumului nucleu			
Categorii	Aspecte cross-culturale	Lipsa profesorilor pregătiți pentru a preda discipline incluse în curriculumul nucleu		
Teme	Focus-grupuri – microcercetare cu profesorii care predau discipline din curriculumul nucleu			
Categorii	Esența rolului	Dificultăți	Recunoașterea nevoii	Formare și bugetare

V.2 Rezultate ale experimentului pedagogic

Categorie	În ce măsură....	Ultra-Ortodox	Arab
Aplicare + Înțelegere	1. Sunt familiarizat cu scopurile curriculumului nucleu propus de Ministerul Educației		
	2. Scopurile definite ale curriculumului nucleu sunt implementate la mine în clasă		
	3. Pe parcursul anului școlar definesc și explic elevilor și părinților scopurile curriculumului nucleu		
	4. Respect orele specificate pentru fiecare disciplină obligatorie din curriculumul nucleu		
Factori determinanți	5. La mine în clasă există opoziție față de studiul disciplinelor din cadrul curriculumului nucleu		
	6. Formarea din timpul cercetării ajută la rezolvarea factorilor determinanți din clasa mea		
	7. Instrumentele și informațiile practice dobândite în timpul cercetării m-au ajutat să fac față opoziției față de curriculumul nucleu		
	8. Cunoștințele și instrumentele mă ajută să parcurg mai ușor disciplinele din curriculumul nucleu		
	9. Opoziția elevilor este similară la orice vârstă a acestora, bazându-se pe un fond al unei crize de identitate și al lipsei de apartenență ideologică și religioasă		
	10. Programul de formare referitor la factorii determinanți din timpul cercetării mi-a permis implementarea în cadrul activității mele		
	11. Neînțelegerea de către părinți a programului reprezintă un factor major și decisiv pentru opoziția față de aplicarea curriculumului nucleu		
	12. Nu mă implic și nu inițiez implicarea parentală în curriculumul nucleu		
	13. Nu există cooperare între mine și părinți privind aspect referitoare la curriculumul nucleu		
	14. Există dialog între mine și părinți privind semnificația și scopul curriculumului nucleu		
	15. Implicarea parentală va crește rezultatele elevilor la disciplinele incluse în curriculumul nucleu		
	16. Înțelegerea de către părinți a conținuturilor curriculumului nucleu și a semnificației acestuia pentru elevi va reduce opoziția		
	17. Știu cum să fac față situațiilor de criză și crizelor de identitate		
	18. Înțelegerea de către părinți a contribuției curriculumului nucleu și a efectelor negative ale faptului că nu este parcurs acesta asupra viitorului copiilor lor a redus opoziția		

Categorie	În ce măsură....	Ultra-Ortodox	Arab
Formare, studiu + Workshopuri	19. Nu primesc ghidare la școală și nu am la cine să apelez pentru ajutor în acest caz		
	20. Workshopul din timpul cercetării referitor la implicarea parentală și la crearea dialogului cu părinții elevilor privind factorii determinanți mă va ajuta să minimalizez opoziția		
	21. Instrumentele pentru a face față conflictelor unice furnizate pe parcursul cercetării m-au ajutat să fac față crizelor apărute în clasă		
	22. Familiarizarea cu moștenirea culturală și identitatea elevilor m-a ajutat să aplic programul în clasă		
	23. Un program unic de formare pentru clasa mea mă va asista în aplicarea programului		
	24. Am participat la un program de formare unic care mă va ajuta să implementez curriculumul nucleu în clasă		
	25. Voi participa la un program de formare dacă acesta are loc în timpul programului meu de servicii și dacă voi fi remunerat		
	26. Voi participa la un program de formare chiar dacă acesta are loc în afara timpului alocat programului meu de muncă		
	27. Ministerul Educației nu recunoaște intensitatea dificultăților și a înfruntării acestora în cadrul parcurgerii conținuturilor din curriculumul nucleu la clasele minorităților		

V.3 Rezultate obținute în urma utilizării metodelor de cercetare cantitativă și a analizei statistice a datelor în cadrul cercetării cantitative

Datele cantitative s-au bazat pe răspunsurile a 36 de profesori la chestionarul cu întrebări închise construit pentru prezenta cercetare. Scopul utilizării chestionarului cu întrebări închise a fost de a putea calcula datele obținute privind temele și categoriile identificate cu ajutorul analizei de conținut în cadrul cercetării calitative. Astfel, am adăugat măsurarea măsurii în care aceste categorii contribuie la eficiența aplicării curriculumului nucleu în școlile minorităților arabe și ultra-ortodoxe din Israel. Răspunsurile participanților ilustrează nivelul de acord al acestora față de cei 28 de itemi ai chestionarului prin indicarea măsurii acordului pentru fiecare item din chestionar. Scala de măsurare a nivelului de acord a participanților este una cu cinci trepte.

Au fost realizate următoarele analize statistice în vederea identificării tendințelor în răspunsurile profesorilor:

- A. Calcularea procentului profesorilor care au răspuns la fiecare item, pe fiecare nivel de acord (după cum apare în Tabelele 8.V, 11.V, 14.V).
- B. Calcularea gradului de acord ridicat pentru fiecare item (rata de respondenți care au manifestat acord puternic sau acord) (după cum apare în Tabelele 9.V, 12.V, 15.V).
- C. Calcularea mediei și a abaterii standard pentru fiecare item (elemente prezentate în Tabelele 10.V, 13.V, 16.V).
- D. Calcularea medianei (la distanța de 50% sau mai mult, sau mai mulți dintre respondenți care au manifestat acord puternic și 50% dintre respondenții care au manifestat un nivel scăzut de acord) (elemente prezentate în Figurile 8.V, 9.V, 10.V).

Aceste modalități diferite de procesare a datelor au avut în vedere validarea rezultatelor cercetării.

Pentru a facilita cititorilor identificarea principalelor tendințe, itemii au fost prezentați în tabelele de distribuție (Tablele 8.V, 11.V, 14.V) în ordinea în care apar în chestionar și în ordinea descrescătoare a acordului (Tablele 9.V, 12.V, 15.V), sau a mediilor (Tablele 10.V, 13.V, 16.V).

CAPITOLUL VII: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

VII.1.4 Principalele concluzii în raport cu integrarea rezultatelor obținute cu ajutorul diferitelor instrumente și metode de cercetare

Ipoteza	Categorii analizate	Concluzii stabilite pe baza interviurilor
Ipoteza 1: Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe este	Au fost atinse scopurile și obiectivele curriculumului nucleu?	Scopurile și obiectivele stabilite pentru curriculumul nucleu nu au fost realizate (N.G; O.J; A.I; M.M; H.CD). Scopurile și obiectivele stabilite pentru curriculumul nucleu au determinat un eșec și au condus la opusul scopului original: ură crescută și decalaje mai mari (O.; N.G; M.M; H.CO; P.G). Ipoteza 1 a fost confirmată.
	Este atitudinea statului față de	Lipsa egalității, creșterea diviziunii, lipsa sentimentului de apartenență și ură puternică;

<p>influențat de profesorii care predau fără a avea o pregătire formală.</p>	<p>minorități democratică? Este acesta egalitarism față de toți cetățenii?</p>	<p>Nevoia unui curriculum nucleu diferit: axat mai mult pe moștenirea culturală, lecții de cultură și istorie, conținuturi unice care permit fiecărei minorități să își dezvolte propria unicitate (Y.D; D.N; A.I; O.J; A.D).</p> <p>Semnificația curriculumului nucleu pentru viitorul elevilor.</p> <p>Ipoteza 1 a fost confirmată.</p>
<p>Ipoteza</p>	<p>Categorii analizate</p>	<p>Concluzii derivate din observații</p>
<p>Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra-ortodoxe este influențat de profesorii care predau alte discipline decât acelea pentru care au fost formați.</p>	<p>Care sunt factorii principali care crează opoziție?</p>	<p>Sentimentul de coerciție, discriminare și deprivare</p> <p>Frica față de figuri religioase și ignoranța părinților față de curriculumul nucleu</p> <p>Influența mediului asupra părinților; influența părinților asupra elevilor</p> <p>Lipsa dialogului profesor-părinți;</p> <p>Indiferența părinților și lipsa de încredere în curriculumul nucleu</p> <p>Prejudecată;</p> <p>Lipsa profesorilor care să predea disciplinele cuprinse în curriculumul nucleu;</p> <p>Lipsa de cunoștințe și instrumente pentru ca profesorii să facă față conflictelor, să realizeze dialogul privind implicarea parentală, să negocieze cu părinții, să ia în considerare identitatea multiculturală, discriminarea și deprivarea în vederea echilibrării valorilor (N.I; B.V; G.K; H.F; A.H; N.S; D.; H.S; J.J; K.L).</p> <p>Ipoteza 2 a fost confirmată.</p>
	<p>Care este factorul care a influențat părinții cel mai mult în privința justificării aplicării curriculumului nucleu la copiii lor?</p> <p>Ce îi va ajuta pe profesori să</p>	<p>Semnificația curriculumului nucleu pentru viitorul elevilor; prevenirea problemelor cauzate de pierderea venitului, șomajul și integrarea în societate.</p> <p>Toate acestea ilustrează nevoia ca profesorii să fie formați prin diferite workshopuri privind implicarea parentală și prevenirea conflictelor.</p> <p>(D.N; O.J; B.V; N.S; H.S; D;)</p> <p>Ipoteza 2 a fost confirmată.</p>

	câștigate încrederea părinților și să realizeze cu aceștia un dialog onest? Care sunt instrumentele necesare profesorilor pentru acest lucru?	
Ipoteza	Categoriile analizate	Concluzii derivate din discuțiile din cadrul focus-grupurilor
Ipoteza 3: Decalajul existent între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestui în școlile minorității arabe și în școlile minorității ultra- ortodoxe este influențat de lipsa dialogului sau a cooperării între profesori și părinți.	Există recunoașterea nevoii și a esenței acestui rol? Care este rolul profesorilor care implementează curriculumul nucleu?	Identificarea opoziției din clasă și neutralizarea acesteia prin negociere și dialog; Recrutarea părinților și selecția contextului ca și parteneri în luarea deciziilor Stilul de management – bazat pe valorile naționale și stabilirea încrederii; Evitarea dezvoltării situațiilor conflictuale cu părinții Păstrarea conținuturilor propuse de Ministerul Educației; (H.J; M.N; D.; H.S; Y.I; J.K)
	Unde îi va conduce programul de formare unic pe profesori în raport factorii determinanți?	Părăsirea cercului diferențierii și sărăciei; Realizarea scopurilor curriculumului nucleu privind coeziunea, egalitatea în educație și cetățenii productivi, care contribuie la dezvoltarea societății (M.N; M.G; G.G; P.G; N.S; H.J) Ipoteza 3 a fost confirmată.
	Recunoașterea nevoii	Recunoașterea nevoii și a semnificației rolului profesorilor; Lipsa ghidării și a instrumentelor pentru a face față opoziției din clasă; Lipsa instituțiilor de formare (D.J; M.N; K.L; H.J; H.S; D.; H.S; H.H; H.N; I.K; N.F; Y.S; persoane intervievate)
	Formare și bugetare	Aplicarea curriculumului nucleu ca și element valoros și important;

		<p>Recunoașterea nevoii și importanței rolului profesorilor;</p> <p>Bugetare</p> <p>Lipsa ghidării și a instrumentelor pentru a face față opoziției din clasă;</p> <p>Lipsa instituțiilor de formare</p> <p>Opoziția părinților care perturbă activitatea profesorilor</p> <p>Lipsa de cunoștințe</p> <p>Crizele de identitate și de apartenență</p> <p>Angajarea unor profesori nepotriviți, fără experiență sau formare (persoanele intervievate)</p> <p>Ipoteza 3 a fost confirmată.</p>
--	--	--

VII.2 Concluzii conceptuale: soluții pentru reducerea decalajului între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia

Prima concluzie – Primele etape ale prezentei cercetări ilustrează faptul că formarea profesorilor în vederea utilizării instrumentelor care determină existența dialogului și a implicării parentale la nivelul școlilor minorităților, conduce la transformarea părinților, care reprezintă principala sursă a opoziției față de curriculumul nucleu, făcându-i să înțeleagă că studiul de bază oferit de curriculumul nucleu îi va salva pe copiii lor de la sărăcie și șomaj, sporind astfel justificarea parcurgerii acestui curriculum în școlile minorităților.

A doua concluzie – A forma profesorii pentru a face față conflictelor, discursului, caracterului, religiei, mediului de proveniență al elevilor, identității acestora în raport cu valorile unui stat evreiesc democratic, precum și obiectivelor curriculumului nucleu va conduce la justificarea aplicării acestui curriculum.

Figura 1.VII ilustrează modelul propus pentru reducerea decalajului între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia.

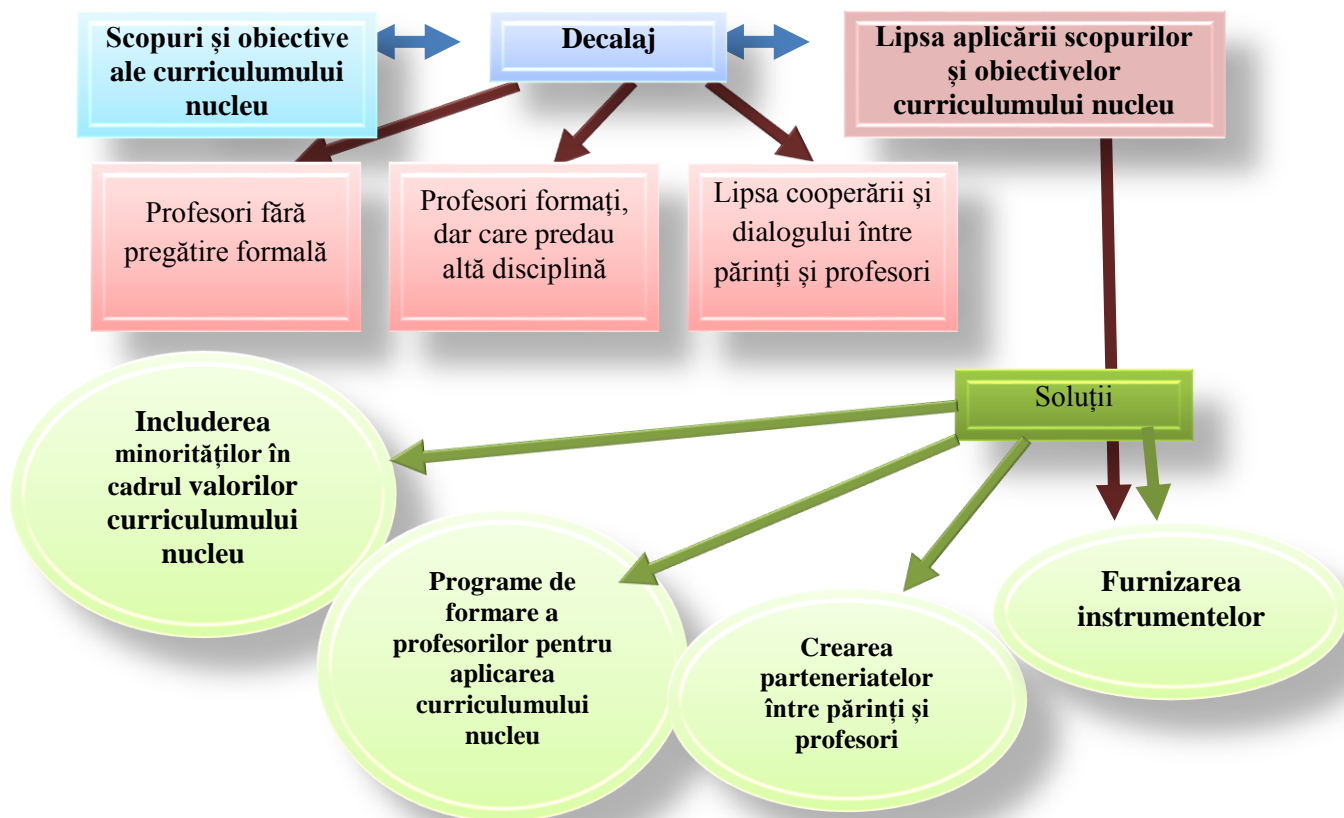

Figura 1.VII Reducerea decalajului între scopurile și obiectivele curriculumului nucleu și aplicarea acestuia

VII.3 Implicații practice și recomandări

- Cunoașterea culturii, identității, limbajului, moștenirii, religiei și istoriei celorlalți.
- Angajamentul, în vederea stimulării diversității vis-à-vis de actuala implementare a conținutului curriculumului nucleu bazat pe valori împărtășite.
- Dezvoltarea abilităților și competențelor sociale ale elevilor încurajează procesele de adaptare, sentimentul de apartenență, implicarea și responsabilitatea față de comunitate.
- Promovarea, în același timp, a normelor și valorilor potrivite pentru modul de viață dintr-o societate democratică ca și fundamente comune pentru toți cetățenii statului.
- Încurajarea elevilor să se dezvolte egal și să devină cetățeni implicați, astfel încât să iasă din cercul vicios al sărăciei prin progres și dezvoltare personală.
- Consolidarea culturii și angajamentului civil față de statul Israel.

- Recunoașterea dreptului elevilor de a fi cetățeni egali, începând de la șansele egale la educație, încă din școala primară; doar un parteneriat sincer va determina organizarea într-un stat multicultural.
- A oferi elevilor șanse egale la educație – pluralism social, toleranță și reducerea diferențelor și diviziunilor într-o societate eterogenă precum cea din Israel.

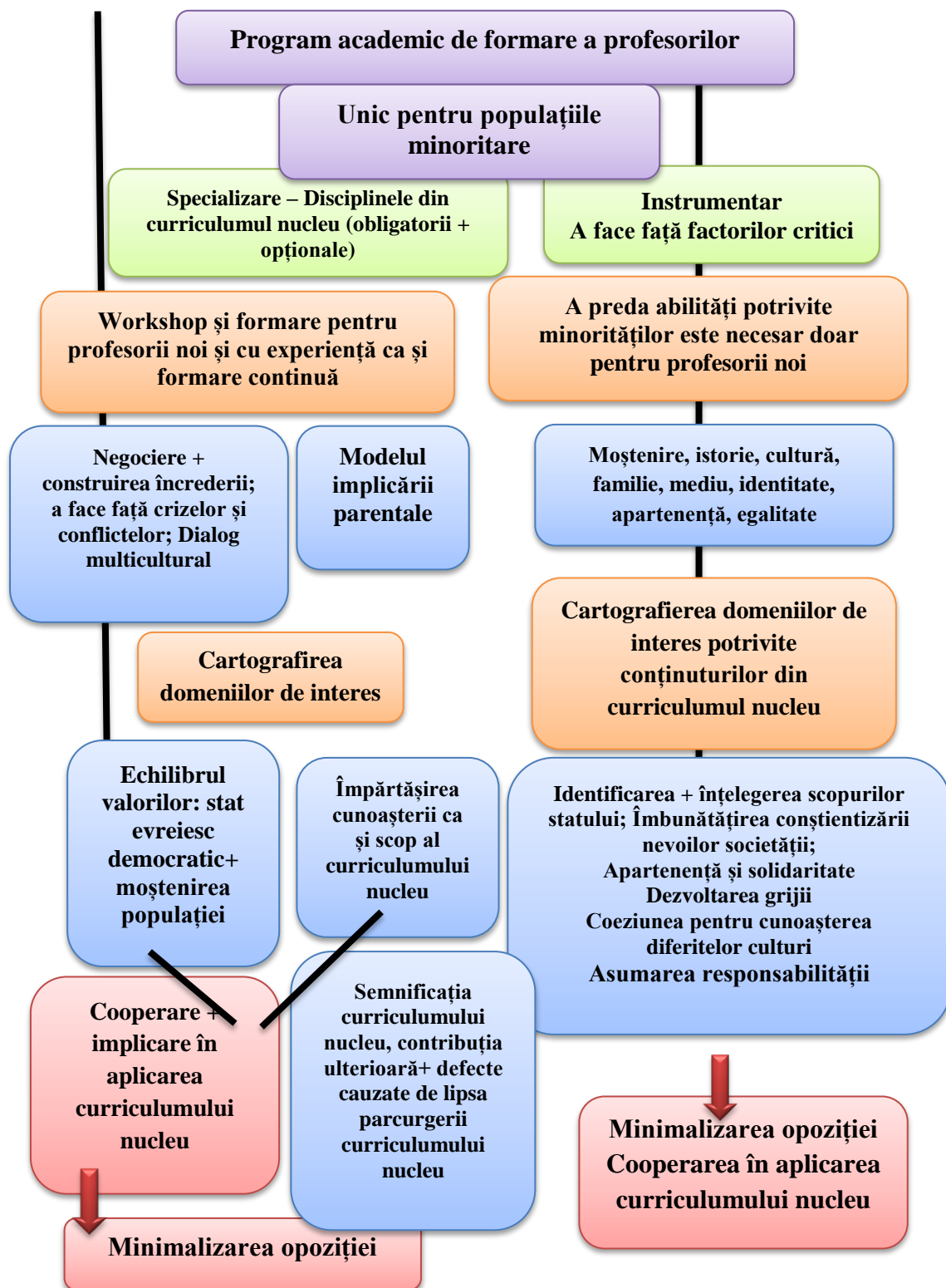

Figure 2.VII: Un program de formare academică pentru profesori unic pentru minorități

VII.5 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii

VII.5.1 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii teoretice

O concluzie evidentă este aceea că statul evită găsirea unei soluții adecvate pentru dezbaterile care există de foarte mult timp privind problematica curriculumului nucleu. Statul a fost preocupat de a nu pierde voturile ultra-ortodocșilor, care au o influență deosebită, în timp ce grupurile de arabi solicită autonomie în educație, fapt care nu pare a fi aplicabil în practică. Numeroase comitete s-au întrunit pentru a discuta aceste aspecte, dar nu s-a realizat o politică pe termen lung, clară, privind acest aspect, iar deciziile s-au schimbat adesea fără succes.

În concluzie, este necesar un plan pentru a face față factorilor cross-culturali și celor umani ca factori interdependenți. Există o nevoie imediată de acțiune asupra rezultatelor obținute în prezenta cercetare, astfel încât să se facă față celor mai importanți doi factori, ceea ce reprezintă o soluție profundă, eficientă pe termen lung. Această soluție necesită, într-adevăr, bugete de stat, dar contribuția acestora compensează pierderile bugetelor de stat din cauza neaplicării curriculumului nucleu la sectoarele minoritare.

În plus, având în vedere schimbările sociale derivate pe baza proceselor de justiție socială, care rezultă din procesele de justiție socială, permisivitatea și exprimarea opiniilor în mai multe situații, dreptul de liberă exprimare este pe deplin exprimat și nimeni nu împiedică această exprimare, iar mai multe convenții sociale și de drepturile omului sunt semnate în întreaga lume, în special în țările cu mulți imigranți și astfel acest model este universal și poate explica procesele de criză create de puterea unui suveran asupra minorităților. Având în vedere că nu au fost identificate alte studii anterioare privind acest subiect, prezenta cercetare este originală și inovatoare.

VII.5.2 Contribuții la dezvoltarea cunoașterii practice

Prezentul studiu poate contribui la dezvoltarea cunoașterii practice prin cooperarea părinte-profesor și dialogul prin care se poate realiza importanța curriculumului nucleu pentru copii. Pentru prima dată, aceștia vor fi influențați nu doar de mediul lor (factori de

natură religioasă și politică), ci și de profesorii care transmit un mesaj și oferă o înțelegere clară a curriculumului și a semnificației și contribuției acestuia pentru elevi. Profesorii vor justifica obiectivele aplicării curriculumului nucleu și avantajele acestuia pentru integrarea în societate.

Toate acestea vor determina o situație mai bună, în care elevii minoritari vor acumula cunoștințe de bază și vor fi capabili să se integreze pe piața muncii, reușind să părăsească cercul vicios al sărăciei, acceptând și înțelegând cultura și caracterul statului evreiesc, alături de moștenirea arabilor și prevenind ura puternică între evreii laici și religioși și arabi.

În plus, recomandările noastre pot determina o schimbare la nivelul politicilor privind programele de formare a cadrelor didactice, o creștere a motivației, prin alocarea unor resurse pentru dezvoltarea profesională a acestora în vederea prevenirii opoziției și a situațiilor de criză care au drept consecințe violarea drepturilor minorităților, fără eliminarea caracterului statului.

VII.6 Direcții viitoare de cercetare

1. Cercetări ulterioare pot fi realizate după implementarea programului, analizându-se un eșantion mai mare de participanți.
2. Sugerăm derularea unor cercetări relevante din perspectiva părinților și a elevilor.
3. În viitor se poate realiza, de asemenea, o cercetare comparativă între absolvenții care au parcurs curriculumul nucleu și cei care nu l-au parcurs, astfel încât să fie posibilă identificarea beneficiilor și a efectelor negative.

Bibliografie selectivă

1. Brandes, O. (1996). *The Third Jump*. Jerusalem: Ministry of Education. (Hebrew)
2. Bryman, A. (2008). *Social Research methods*. Oxford: Oxford University Press.
3. Creswell, J.W., & Plano Clark, V.L., (2011). *Designing and Conducting Mixed Methods Research* (2nd Ed.) Thousand Oaks, Ca: Sage
4. Gurovich, N. Cohen-Castro, E. (2004b). *Ultra-Orthodox Jews Geographic Distribution and Demographic, Social and Economic Characteristics of the Ultra-Orthodox Jewish Population in Israel 1996-2001*. Jerusalem: Central Bureau of Statistics – Demography Sector. Available in: www.cbs.gov.il/publications/int_olor.pdf
5. Kaniel, S. (1997). *Writing Papers in Higher Education: A Detailed guide to Planning, Executing and Writing of Quantitative and Qualitative Research through A Decision Making Model*. Tel-Aviv: Dekel (In Hebrew).
6. Lincoln, Y.S. & Guba, E.G. (1985). *Naturalistic Inquiry*. Beverly Hills, CA: Sage Publications, Inc.
7. Souza, P.R. (2000). Values education and cultural diversity. In M Leicester, C. Modgil and S. Modgil (Eds.). *Systems of Education: Theories, Policies and Implicit Values*. London: Falmer Press.
8. Stahl, A. (1997). *Core Curricula in the World and in Israel*. Jerusalem: Ministry of Education (In Hebrew).